

ность-та му. Не очаквахъ да виджъ въ Одринъ такъва неустройность и сиромашия.

Г-нъ П., у когото останяхме тая вечеръ, прия ни доста любезно и, могъ да кажъ, не безъ задоволіе си спомновамъ сега негова-та чистосърдечна българска гостеприемность.

На другий день станяхме рано, наемнихме единъ коларъ и посѣтихме старий палатъ на Султанъ Мурада, който е отъвнъ градъ-тъ, отъ камъ западна-та страна, и на едно изрѣдно мѣсто. Слѣдъ това видяхме и градската градина, дѣто се расхождатъ граждане-тъ въ лѣтно врѣме; тя е доста хубава! нъ ти си видѣлъ и по-хубави.

Миняхме да видимъ и Султанъ-Селимова-та джамия съ четире-тѣхъ високи минарета, забѣлжителна направа и величина. Ето ти всичко-то описание на Одринъ. Колкото до внѣтрѣшній животъ, до промышленность-та и до напрѣдкъ-тъ на българштина-та, на просвѣщение-то, то съ скрѣпено сръдце ти казвамъ, първий е ограниченъ и ограниченъ, втората, упадва отъ день на день отъ струпуване-то на много иностранна стока; а българштина-та е подавена (удушена) отъ грѣцизмъ-тъ, а най-повече отъ грѣкомания-та на българе-тъ, които нито си съноватъ народность-та. Ето зашто и едничко-то тукъ училиште едва си удържа душа-та и е готова да издхне при първа случка, или възможность. Въ Одринъ съгледахъ много кръчми и кафенета, а това твърдѣ не прѣпорѣчва жителе-тъ му. Съ една рѣчь, Одринъ е за оплаковане.